

УДК 330.322:336.56

Пожуєва Т.О.¹, Донець Д.А.²

¹д.е.н., проф. кафедри «Бізнес та управління» НУ «Запорізька політехніка»,

²аспірант НУ «Запорізька політехніка», Україна

ОБГРУНТУВАННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ

Фінансове забезпечення інвестиційних проєктів може здійснюватися на безповоротній чи поворотній основі. Фінансування на безповоротній

основі - це надання грошових коштів (здійснення витрат) різними інвесторами на невизначений час у надії на отримання від реалізації проекту в майбутньому доходів, які покриють з прибутком ці витрати. Фінансування на поворотній основі - це надання інвестором грошових коштів на певний час, із зобов'язанням повернути їх до обумовленого терміну з відсотками. При першому методі джерелами фінансування є бюджетні асигнування, державні субсидії, кошти позабюджетних фондів, власні кошти інвесторів, а також залучені ними кошти (фінансування за рахунок випуску акцій). При другому методі використовується національний кредит, кредити міжнародних фінансово-кредитних інститутів, комерційних банків та інших фінансово-кредитних установ.

Фінансування інвестиційних проектів здійснюється на підставі договорів (контрактів) в процесі їх виконання. Відповідно до цього принципу оплата робіт або послуг проводиться після їх виконання в цілому або під час виконання окремих етапів. Проектно-вишукувальні роботи зазвичай оплачуються або за проект в цілому, або за виконану проектно-кошторисну документацію. Прямий і цільовий характер фінансування зумовлюють надходження коштів безпосередньо замовнику і тільки на той об'єкт, для якого вони передбачені. Ритмічність і безперервність виробництва вимагають і безперервності його фінансування, своєчасної оплати виконаних робіт.

Джерела фінансування реальних інвестицій тісно пов'язані з фінансово-кредитним механізмом інвестиційної сфери, де відбувається їх практична реалізація.

Класичною формою самофінансування інвестицій в індустріальних країнах з розвиненою ринковою економікою є власні кошти корпорацій у вигляді нерозподіленого прибутку та амортизації, які доповнюються певною часткою емісії (випуску) цінних паперів (акцій і облігацій) і кредиту, отриманого з ринку позичкового капіталу.

Капіталовкладення в основні засоби фінансуються в Україні за рахунок:

1. власних фінансових ресурсів і внутрішньогосподарських резервів інвесторів (чистого прибутку; амортизаційних відрахувань; заощаджень громадян і юридичних осіб; коштів, що виплачуються органами страхування у вигляді відшкодування втрат від стихійних лих, аварій і т.д.);

2. позикових фінансових коштів інвесторів (банківських кредитів, облігаційних позик та ін);

3. залучених фінансових коштів інвесторів (коштів, отриманих від емісії акцій, пайових та інших внесків фізичних та юридичних осіб до статутного капіталу);

4. грошових коштів, централізованих добровільними спілками (об'єднаннями) підприємств і фінансово-промисловими групами;

5. коштів державного бюджету, що надаються на безоплатній та платній основах;
6. коштів позабюджетних фондів (наприклад, дорожнього фонду);
7. коштів іноземних інвесторів.

Фінансування капітальних вкладень по будівництву може здійснюватися як за рахунок одного, так і декількох джерел, зокрема з використанням внутрішніх джерел формування інвестицій підприємства. Серед видів внутрішніх джерел формування інвестиційних ресурсів підприємства головна роль належить реінвестованню частини чистого прибутку. Саме це джерело формування інвестиційних ресурсів забезпечує пріоритетний напрямок зростання ринкової вартості підприємства. У формуванні конкретної суми коштів, що залучаються за рахунок цього джерела, велику роль відіграє дивідендна політика підприємства (політика розподілу його чистого прибутку). Інвестиційні ресурси, що формуються за рахунок цього джерела, мають найбільш універсальний характер використання - вони можуть бути спрямовані на задоволення будь-яких видів інвестиційних потреб підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Господарський кодекс України //Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 18-22.
2. Положення «Про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств України, які підлягають приватизації», від 26.01.2001 р. № 49/121 та зареєстрованого в Міністерстві Юстиції України в 8.02.2001 р. № 121 / 5312.
3. Арсеньєва Н.В. Система показників для рейтингової оцінки інвестиційної привабливості підприємства //Зварювальне виробництво. /Н.В. Арсеньєва - 2019 - № 11 с.50-52.
4. Бабіченко В.В. Розробка прогностичного балансового звіту підприємства //Фінанси України. / В.В. Бабіченко – 2020. - № 11 с.110-117.